

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Плевен, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАЛОЯН В. ГЕРГОВ
Членове: РУМЕН П. ЛАЗАРОВ
ДОРОТЕЯ С. ЦОНЕВА

при участието на секретаря ЙОВКА СТ. КЕРЕНСКА
в присъствието на прокурора Д. Л. И.
като разгледа докладваното от ДОРОТЕЯ С. ЦОНЕВА Въззивно
административно наказателно дело № 20234400601002 по описа за 2023
година

въз основа данните по делото и закона, за да се произнесе, съобрази следното:

Производство по реда на Глава XXI от НПК.

С Решение № 119 от 10.10.2023 година, постановено по АНД № 306/2023 година по описа на Районен съд – Червен бряг, обвиняемият С. К. Й., с ЕГН:***** е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.192а, ал.1 от НК и на основание чл.78а, ал.1 от НК е освободен от наказателна отговорност, като му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1 000 лева.

Срещу решението, в законоустановения срок, е постъпила въззивна жалба от обвиняемия С. К. Й., чрез защитника му – адвокат С. Б. от Адвокатска колегия – град Плевен, с искане за отмяна на горепосоченото първоинстанционно решение, като незаконосъобразно и постановяването на ново, с което Й. да бъде признат за невиновен. Излагат се доводи за неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че в не достатъчна степен е доказан субективният елемент на престъплението, като алтернативно се излагат съображения за наличието на белезите на чл.9, ал.2 от НК. Сочи се още извършен от страна на първоинстанционния съд незадълбочен анализ на показанията на непълнолетната, както и липса на собствена преценка на доказателствената

маса по делото.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция обвиняемият не се явява лично и не се представлява.

Представителят на Окръжна прокуратура–Плевен счита жалбата за неоснователна и предлага обжалваното решение да бъде потвърдено. Намира, че съдът е направил обективно, всестранно и пълно изследване на доказателствата по делото, като е достигнал до правилния и законосъобразен извод за това, че престъплението е извършено, както от обективна, така и от субективна страна от обвиняемия С. Й.. Излага доводи за липса на фактически положения, които да водят до извода за наличието на предпоставките на чл.9, ал.2 от НК.

Съдът, като съобрази изложеното във въззивната жалбата, взе предвид становищата на страните, доказателствата по делото и провери изцяло правилността на обжалваното решение, направи следните изводи:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок, от легитимна страна и срещу акт, подлежащ на въззивна проверка, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

От събраните пред районния съд доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 21.12.2022 година служители от Дирекция „Инспекция по труда“ – град Плевен – главен инспектор Д. И. Й. и главен инспектор Б. А. Н., се отправили към град Червен бряг в изпълнение на възложената им дейност по извършване на рутинни проверки в търговски обекти на територията на града. Около 12:37 часа посетили обект 9.0 на Общинския пазар – баничарница „***“, стопанисвана от „***“ ЕООД – град Червен бряг, където след като се легитимирали и предприели действия по проверката, установили присъствието на две лица – В. П. П. и Р. С. П. в обекта. В момента на проверката първата от двете осъществявала продажба на клиент, като издавала касов бон. Втората стояла до машините за печене на предлаганата в обекта продукция. В обхвата на проведката се проверка, инспекторите изискали от гореспоменатите служителки собственоръчно попълване и подписване на декларации относно работно им време, уговореното трудово възнаграждение, почивните дни и наличието на трудови договори. От своя страна, непълнолетната В. П. декларирала отсъствието на сключен трудов договор, но пред служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ – град Плевен заявила, че работи в обекта от два дни на длъжност „касиер“, с работно време 07:30 часа до 15:30 часа, както и че се е уговорила с работодателя си относно трудовото си възнаграждение, но не е посочила сума. Втората служителка в обекта – Р. П., отразила в своята декларация наличието на съществуващо трудово правоотношение с дружеството, стопанисващо проверявания обект. На място проверяващите оставили

призовка, в която работодателят е призован да се яви на място в „Инспекция по труда“ – град Плевен за предоставянето на вписаните в същата документи. При осъществяването от страна на инспектор Д. Й. допълнителна документална проверка на предоставените от работодателя документи и след справка в регистъра на НАП за сключени трудови договори и в регистъра на разрешения за работа на лица, ненавършили 18 години в информационната система на ГИТ, установила, че лицето В. П. П., с ЕГН:*****, към момента на проверката в обекта няма сключен трудов договор и няма подадено искане от работодателя за получаване на разрешение за сключване на трудов договор с непълнолетно лице. За така констатираното нарушение проверяващата съставила Акт за установяване на административно нарушение №15-2300024 от 23.01.2023 година на „***“ ЕООД, с ЕИК:***, седалище и адрес на управление: град Червен бряг, област Плевен, ул. ***, представлявано от управителя С. К. Й., с ЕГН:*****, в качеството му на работодател, на основание чл. 303, ал.3 КТ. С резолюция с Изх. №23015491/14.03.2023 година, на основание чл.33, ал.2 ЗАНН, преписката по АУАН е прекратена, а материалите по същата са изпратени на Районна прокуратура–Плевен, Териториално отделение – Червен бряг, където е образувано досъдебно производство № 1618/2023 година по описа на същата прокуратура, №ЗМ-145/2023 година по описа на РУ–Червен бряг при ОД на МВР – град Плевен. С Постановление по реда на чл. 375 от НПК, внесено в Районен съд – Червен бряг, е направено предложение за освобождаване на обвиняемия С. Й. от наказателна отговорност за извършено престъпление по чл. 192а, ал. 1 от НК, като му бъде наложено административно наказание по чл.78а НК.

За да постанови атакуваният съдебен акт Районен съд–Червен бряг е приел, че от събраните по делото доказателства се установява наличието на елементи от обективна и субективна страна на престъпния състав, за който срещу обвиняемия е внесено горепосоченото постановление с предложение.

За да се установи наличието на това престъпление следва от обективна страна да са налице следните обстоятелства: да липсва надлежно разрешение за наемане на работа и наетото на работа лице да не е навършило 18 години.

Очевидно е от доказателствен материал по делото, че е налице първият елемент от състава на престъплението по чл.192а от НК. В случая по несъмнен начин е установено, че, от една страна, обвиняемият Й. е приел на работа непълнолетно лице, допускайки го до трудовия процес и уговаряйки със същото работно време, трудово възнаграждение и заемана длъжност. Това се потвърждава и от събраните в хода на разследването свидетелски показания, депозирани лично от непълнолетната П., както и от разпитаните в тази връзка нейни родители, които заявяват, че са знаели за уговорените между Й. и дъщеря им параметри на трудовото правоотношение. Във връзка с това, следва са се отбележи, че по безспорен начин се опровергава твърдяното във въззивната жалба, че обвиняемият не е приемал непълнолетното лице на работа и че не е единственото лице, което набира персонал, тъй като, въпреки

различията в защитните му тези, депозиран в хода на досъдебното производство, Й. сам е изложил, че не отговаря лично за всяко интервю и запознаване с кандидати, но че единствено той сключва договорите и одобрява кандидата на финалния етап (лист 53 от ДП), както и че се е срещал лично с нея (лист 38 от ДП). Тук следва да се отбележи и че обвиняемият на няколко места излага и тезата за стажуване от страна на лицето В. П. в управлявания от него обект, но същото се явява голословно твърдение, тъй като никъде в доказателствата не съществува писмено или гласно такова, което да го установява и потвърждава по несъмнен начин. Още повече, че в писмените си обяснения от 26.01.2023 година, същият е посочил невярна специалност, по която се обучава непълнолетната П. „Икономика на промишлеността и търговията“, в опит да защити становището си за „стажуване“, но видно от приложеното Удостоверение № РД-21-360 от 05.04.2023 година от *** „***“, град Червен бряг, В. П. е в паралелка със специалност „***.“ Следователно, противно на посоченото във въззивната жалба, обвиняемият С. Й. лично е допуснал непълнолетната П. до трудовия процес в управляваното от неговата страна дружество.

От друга страна, обвиняемият не е отправил искане до Дирекция „Инспекция по труда“ – град Плевен за получаване на необходимото разрешение за приемане на работа на непълнолетно лице, съгласно нормата на чл.303, ал.3 от КТ, респективно, такова не е и получено. Въпреки съгласието на родителите на непълнолетната В. да престира труда си в обекта на обвиняемия Й., както самите те заявяват пред органа на разследването, същото не изключва задължението на обвиняемия, като работодател, да изиска посоченото разрешение от компетентните за това органи. Доказателства в обратната насока липсват по делото.

Наред с това, безспорно установено в случая е и обстоятелството, че към момента на извършване на проверката от страна на служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ – град Плевен, лицето В. П. е било непълнолетно. Това е така, тъй като същата е родена на *** година и към месец декември 2022 година П. наскоро е била навършила 17 години. Изложеното по несъмнен начин опровергава и посоченото в жалбата, че само няколко месеца след проверката тя е навършила 18 години.

Следователно, по делото по безспорен начин е установено наличието на двата елемента, от обективна страна, от състава на престъплението по чл.192а от НК, за което С. Й. е привлечен като обвиняем.

За да е пълен състава на престъплението, в случая от субективна страна пък следва да е налице умисъл, тоест, деецът да е предвиждал настъпването на общественоопасните последици и пряко да ги е целял. Настоящият състав намира същото за установено по недвусмислен начин по делото.

Противно на посоченото в жалбата, по делото безспорно е доказан и субективният елемент на престъплението, за което обвиняемият е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание

„Глоба“. Соченото във въззивната жалба незнание за непълнолетието на наетото на работа лице по никакъв начин не се подкрепя от доказателствата по делото, а напротив. Обвиняемият лично е заявил в хода на така проведеното се разследване: „знаех, че е 17-18 годишна“ (лист 38 от ДП), а и в писмените си обяснения от 26.01.2023 година адресирани до Директора на „Инспекция по труда“ – град Плевен е вписал коректно ЕГН-то на П.. Ноторно известен е редът на формиране, както и значението на цифрите в единния граждански номер на лицата. Следователно обвиняемият е бил на ясно на каква точно възраст е била В. П. към онзи момент. Изложеното дотук, както и посочените по-горе мотиви в тази насока, по недвусмислен начин навеждат на извода, че у обвиняемия С. Й. има формиран ясен умисъл по повод на това, че наема на работа именно непълнолетно лице, нарушавайки законоустановените изисквания в тази връзка. Същият безспорно е съзнавал настъпването на общественотоопасните последици, резултат от това му противоправно действие.

В тази връзка, въззивният съд напълно споделя изложеното от представителя на Окръжна прокуратура–Плевен в съдебно заседание по повод невъзможността за приложение на чл.9, ал.2 от НК в настоящия случай, както алтернативно се сочи във въззивната жалба. Това е така, тъй като процесното престъпно деяние има за обект обществени отношения свързани с опазване живота, психическото и физическото здраве, както и развитието на една специфична група лица – малолетните и непълнолетните. Неслучайно и законодателят е поместил нормата на чл.192а именно в Раздел II „Престъпления против младежта“ на Глава I V от Наказателния кодекс, целяйки защита развитието на подрастващите.

С оглед така установените обстоятелства, настоящият състав намира твърдението в жалбата на обвиняемия, че обжалваното решение е немотивирано за неоснователно и неправилно. Районен съд – Червен бряг е извършил обективен, всестранен и пълен анализ на доказателствения материал по делото въз основа, на което правилно е възприел, че с реализираното деяние обвиняемият С. Й. е осъществил от обективна и субективна страна елементите от състава на престъплението по чл.192а, ал.1 от НК.

Възражения относно размера на наложеното административно наказание не са наведени нито в депозираната пред настоящия състав жалба, нито от страна на Окръжна прокуратура–Плевен. В тази връзка, въззивната инстанция намира, че при определянето му от страна на районния съд са съобразени кумулативно предвидените в нормата на чл.78а от НК предпоставки, като правилно са обсъдени и отчетени степента на обществена опасност, личността на дееца, включително и съдебното му минало /реабилитиран по право/, както и характера и значимостта на извършеното от него престъпно деяние.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав намери, че

достигайки до същите правилни и обосновани правни изводи Районен съд – Червен бряг е постановил едно законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения, Плевенски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 119 от 10.10.2023 година, постановено по АНД № 306/2023 година на Районен съд – Червен бряг.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____